

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/806/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

152/2014. számú (VII. 10.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹, 2013. november 15-én előterjesztett **panaszát** a 2014. július 10-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a K. Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg, valamint alapjogot sértő intézkedésre nem került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2013. november 15-én, postai úton terjesztette elő panaszbeadványát, a 2013. november 8-án vele szemben foganatosított rendőri intézkedés miatt.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2013. november 8-án 13 óra 45 perckor, amikor a lakásajtaja elé ért azt tapasztalta, hogy a bejárati ajtó zárja (hevederzár) tele van nyomva pillanatragsztóval.

A panaszos előadása szerint valószínűleg a szomszédok követtek el önbíráskodást a sérelmére, tekintettel arra, hogy éjjel-nappal szól a rádió és a TV.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos elmondta, hogy a rendőrök közül csak az egyiknek tudja a jelvéyszámát. A rendőrök nem mutatkoztak be, és ők sem tudták kinyitni az ajtót, azt javasolták a panaszosnak, hogy hívjon ki egy szerelőt. A panaszos valószínűsíti, hogy jelentést kell leadniuk a rendőröknek a panaszosnál tapasztaltakról.

A rendőrök azt mondták a panaszosnak, hogy hívjon ki egy szerelőt, fizesse ki azt és az egész dolog el van intézve. A panaszos ekkor közölte a rendőrökkel, hogy nincs pénze, mire a rendőr úgy reagált, hogy ő nem fogja kifizetni. Majd azt mondta, hogy „Hívok magának mentőt, elvitetem a kórházba.” A panaszos ekkor otthagya, majd megjegyezte, hogy a bíróságon vették fel a panasznapon a jegyzőkönyvet az esetről.

A panaszos még aznap, 16 óra körül bement a rendőrségre és kérte, hogy vegyenek fel jegyzőkönyvet. A panaszos elmondta, hogy kérésének nem tettek eleget. A panaszos a rendőrségről hívta a szerelőt, miután kért kölcsön pénzt. A szerelővel együtt érkeztek vissza a lakásához.

A panaszos előzményként kívánja megemlíteni, hogy a közös képviselő, akinek a fia rendőr megrágalmazta a panaszost és annak fiát a rendőrségen. A közös képviselőt pedig elítélték rágalmozásért. A panaszos szerint valószínűleg pont emiatt viselkedett úgy vele a kiérkező rendőr, ahogy.

A panaszos elmondta, hogy a fia a rendőrségen volt közalkalmazott 2012. február 15-től december 31-ig. Úgy volt, hogy visszaveszik, tekintettel arra, hogy nem volt panasz a munkájára. A panaszos elmondása szerint a közös képviselő rágalmozása miatt nem vették vissza.

A panaszos az általa elmondottakra tekintettel kéri a panasz kivizsgálását.

2) A Testület munkatársa 2013. november 25-én, telefonon vette fel a kapcsolatot a panaszossal a panasz kiegészítése tárgyában.

A panaszos arról nyilatkozott, hogy az intézkedés napjára tűzrendészeti szakértőt is hívott a helyszínre, ugyanis az egyik szomszédjával (a közös képviselővel) áll konfliktusos helyzetben. A hevederzár beragasztását telefonon jelentette be a rendőrségnek, majd nem sokkal később két rendőr ki is érkezett a lakáshoz. A panaszos jelezte a rendőröknek, hogy az ügysző köze lehet a feljebb lakó közös képviselőnek. Ezt követően a rendőrök fel is mentek az emeletre, a panaszos azonban nem hallotta a rendőrök és a közös képviselő közötti párbeszédet. A rendőrök magatartása azonban a visszaérkezésüket követően teljesen megváltozott. A panaszos kérése ellenére nem kapott semmilyen iratot a helyszínelésről, (egy másik) szomszédja ajánlotta fel neki, hogy elviszi a bíróságra bejelentést tenni. A bíróságon történő bejelentést követően elment a rendőrségre is, de megtagadták a jegyzőkönyv felvételét. A panaszos megjegyzi továbbá azt is, hogy a közös képviselő fia rendőr, amely tény lehet, hogy befolyásolta a rendőrök vele szemben tanúsított magatartását.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a K. - i Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A K. - i Rendőrkapitányság vezetője 2014. január 6-án készítette el az ügyvel kapcsolatos átiratát, amelyből az alábbiak derülnek ki.

A kapitányságvezető elmondta, hogy a panaszos 2013. november 8-án azért ment be a rendőrkapitányságra, mert a lakásába a beragasztott ajtózár miatt nem tudott bemenni, és nem abból a célból, hogy feljelentést, vagy panaszt tegyen. A feljelentését ezen a napon a K. - i Járásbíróságon jegyzőkönyvbe foglalták, amelyben a bejelentő (panaszos) kérte, hogy ezen feljelentést küldjék meg a rendőrkapitányságra is.

A kapitány minden keletkezett iratot a Testület rendelkezésére bocsátott és kijelentette, hogy a panaszos sem a járásbíróságon tett feljelentésében, sem pedig a lefolytatott eljárásban tanúkénti meghallgatása során nem tett utalást arra, hogy a rendőri intézkedéssel szemben panasszal kívánt volna élni.

2) A Z. M. -i Rendőr-főkapitányság Ügyeleti Osztálya 2013. november 8-án vett fel az ügyvel kapcsolatban hivatalos feljegyzést.

A bejelentő a panaszos, aki bejelentést tett ismeretlen tettes elleni, aki 2013. november 8-án, a délelőtti órákban a lakásának bejárati ajtajának a hengerzárát feltehetően valamilyen ragasztóanyaggal beragasztotta, ezért az működésképtelen lett. Az okozott kárral kapcsolatosan nyilatkozni nem tudott.

3) A rendőrség becsatolta a panaszos feljelentését, amelyet a K. - i Járásbíróságon foglaltak jegyzőkönyvbe.

A panaszos, mint feljelentő megjelölte a feltételezett elkövetőt és megtette feljelentését magánlaksértés szabálysértés elkövetése miatt.

A panaszos elmondta, hogy 2013. november 8-án, reggel 7 óra 10 perces busszal elment a K. - i Városi Kórházba vérvétel és egyéb vizsgálatok elvégztetése céljából, így az egész délelőttöt a kórházban töltötte. Amikor haza ment, 12 óra 40 perckor megpróbált bejutni a lakásába, ami nem sikerült, mivel pillanatragasztó volt a kulcslyukba betöltve. A kulcsot egyáltalán nem lehetett benyomni.

A panaszos elmondta, hogy súlyos beteg, nagyon nehezen tud mozogni, magas a vérnyomása, kéri, hogy súlyosbító körülményként vegye figyelembe a hatóság, hiszen a feltételezett elkövető tudott ezen állapotáról.

A panaszos elmondta, hogy az eset megtörténte után kihívta a rendőrséget, aki ismételten megpróbálta kinyitni az ajtót, de ez nekik sem sikerült. Azt javasolták, hogy hívjon a panaszos asztalost vagy lakatost. Közben kijött a lakásból a feltételezett elkövető és kárörvendően nevetgált. A panaszos elmondta, hogy a másik szomszédja is kijött a lakásából a hangokra.

A panaszos fontosnak tartotta elmondani, hogy a lépcsőház elektromos zárral működik, így oda csak az tud bemenni, akinek van kulcsa, vagyis aki ott lakik.

A panaszos ismertette, hogy már korábbról fennálló haragos viszonyban áll a feltételezett elkövetővel, több incidens is történt már, például néhány nappal ezelőtt nem engedte a panaszos fiát lemenni a lépcsőn, elállta annak az útját. A panaszos rögzítette az esetet videokamerával, amely szerkezetet a szomszéd kitépte a panaszos nyakából fenyegetések közepette. A panaszos elmondta, hogy a lencsevédő le is szakadt a kameráról. Tekintettel arra, hogy a feltételezett elkövető otthon tartózkodott a kérdéses időben, így a panaszos azt gondolja, hogy ő ragaszthatta be az ajtaja kulcslyukát.

A panaszos szerint egy mágneses zár pótlása körülbelül 15 ezer forintba kerülhet, továbbá elmondta, hogy káraként felmerül a 6. 500 Ft-ért vásárolt, valószínűleg az előtérben már azóta megromlott hús, amit nem tudott a hűtőszekrénybe helyezni az elkövető cselekménye miatt.

Így ezen körülményekre tette meg a feljelentését a feltételezett elkövetővel szemben, amely feljelentést kérte, hogy küldjék meg a K. - i Rendőrkapitányságra is.

4) A K. város Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Határrendészeti Osztály Előkészítő Csoportja 2013. december 7-én 9 óra 29 perckor kezdte meg a panaszos tanúkénti meghallgatását magánlakásértés szabálysértés elkövetése miatt folyamatban lévő eljárásban. A jegyzőkönyvet 10 óra 10 perckor zárták le.

A panaszos aláírásával is megerősítve kijelentette, hogy megértett minden tájékoztatást és figyelmeztetést, vallomást kíván tenni.

A panaszos vallomásában elmondta, hogy 2013. november 8-án, reggel 7 órakor autóbusszal ment a K. - i Kórházba vérvételre. A lakása ajtajának alsó zárát bezárta, a felsőt – mert sietett, nem. 13 óra 47 perckor ért vissza a lakásához, amikor azt tapasztalta, hogy a zárba nem tudta a kulcsot behelyezni. Mindkét zár biztonsági zár, az egyik mágneszár, amely öt ponton záródik. Miután a panaszos nem tudott bejutni a lakásba kihívta a rendőrséget. A kikerkező rendőr-járőr is megállapította, hogy feltehetően valamilyen ragasztó anyaggal tömítették el mindkét zárát. Ezek után, mivel nem volt a panaszosnál készpénz, elment pénzért, majd a K. - i Járásbíróságra ment, megtenni a feljelentését, majd 16 óra körül ismét visszament a rendőrségre, ahonnan felhívta a Zárkulcs Kft-t, ahonnan kijött egy szerelő és 12 ezer forintért kivette és kicserélte a zárát. A másik nem zárt állapotú zárát nem javíttatta meg még a panaszos, de a szerelő azt közölte, hogy az is 12 ezer forint költség lesz. Tehát a panaszos kára így összesen 24 ezer forint.

A panaszos határozottan kijelenti, hogy a közös képviselő és az egyik lakó lehetett az, aki beragasztotta az ajtó zárait. Ezt arra alapozza a panaszos, hogy a K. - i Katasztrófavédelmi Kirendeltségéhez fordult, mert volt tűzrendészeti kifogása, amivel kapcsolatban a hatóság eljár. A panaszos megértette a hamis vád törvényes következményeire történő figyelmeztetést, azonban akkor is fenntartja az általa elmondottakat.

5) A rendőrség becsatolta az intézkedésről, 2013. november 8-án készült jelentést.

K. R. r. ftörm. és H. T. r. törm. T. B. r. fhdgy. utasítására mentek ki 2013. november 8-án, 12 óra 45 perckor a panaszos lakására, mivel a panaszos bejelentést tett, hogy a lakásának a bejárati ajtaján lévő zárát ismeretlen anyaggal eltömítették, beragasztották. A helyszínre 12 óra 50 perckor érkeztek ki a rendőrök, amikor is meggyőződtek arról, hogy a bejelentés valós.

A rendőrök elmondták, hogy az ajtón lévő két darab hengerzárát valószínűleg ragasztóval beragasztották. Meghallgatták a panaszost, aki elmondta, hogy a délelőtti órákban orvosnál volt, és a hazaérkezésekor tapasztalta, hogy a kulccsal nem tudja a bejárati ajtón a zárat kinyitni. A panaszos még elmondta, hogy a házban több családdal, személlyel is haragos kapcsolatban áll.

A rendőrök a helyszínen megállapították, hogy a rongálást, szabálysértési értékre követték el (amelynek az értéke körülbelül 6 és 7 ezer forint körül van). A sértettnek az ezzel kapcsolatos tájékoztatást megadták a rendőrök, a feljelentés lehetőségéről szintén tájékoztatták. A panaszos ekkor ingerülten követelte, hogy javíttassák meg a rendőrök a zárat, mert ő nem hajlandó újat kifizetni.

A rendőrök a házban adatgyűjtést végeztek, amelynek során meghallgattak három személyt, akik elmondták, hogy nem tapasztaltak semmi zajt, rendellenességet, valamint, hogy a lépcsőházban idegen személlyel sem találkoztak.

6) K. R. r. törm. 2013. december 30-án tette meg a panasszal kapcsolatos, részletes jelentését.

A rendőr jelenti, hogy 2013. november 8-án járőrtársként, gépkocsizó járőrszolgálatot látott el K. város területén, amikor a TIK ügyeletes utasította, hogy menjen a panaszos lakására, mivel a panaszos bejelentést tett ismeretlen tettes ellen, hogy lakásának a bejárati ajtaján lévő zárat beragasztották. A helyszínre érkezve 12 óra 55 perckor a panaszos a lépcsőház bejáratánál fogadta a kikerkező két rendőrt. A panaszost napszaknak megfelelően köszöntötték, H. T. r. törm. járőrvezető közölte a nevét, jelvéyszámát, valamint a bejelentés tartalmát, az intézkedés célját, majd a panaszost igazoltatta. A panaszos láthatóan ideges, feszült állapotban volt. K. R. r. törm. kérte tőle, hogy próbáljon meg megnyugodni és mondja el, hogy mi történt. A panaszos elmondta, hogy a délelőtt folyamán orvosnál volt, majd elment bevásárolni. Ezután a lakására indult, ahol azt tapasztalta, hogy a zárat valaki eltömítette és a kulccsal azt nem tudja kinyitni. Miután ezt megtapasztalta tett bejelentést a rendőrségre, majd a lépcsőház bejáratánál várakozott. A panaszos az őt ért sérelem miatt rosszulre panaszkodott, ami folytán megkérdezte tőle K. R. r. törm., hogy hívjon-e mentőt a számára, mire a panaszos azt mondta, hogy nem kell, megpróbál megnyugodni, és kérte őket, hogy menjenek az emeletre a lakására és nézzék meg az ajtózárát. A rendőr udvariasan elkérte tőle a vásárlásból hozott kettő darab reklámtáskát, hogy segítsen neki könnyebben az emeletre, a lakásához jutni.

K. R. az ajtóhoz érve megvizsgálta a zárat és azt tapasztalta, hogy ismeretlen anyaggal, valószínűleg ragasztóval eltömítették azt. Ekkor bekopogott a szomszédba, és az otthon tartózkodó szomszédától kért egy lyukasztót és megpróbálta az eltömített zárból eltávolítani az anyagot, ami nem sikerült a rendőrnek. Itt K. R. megkívánja jegyezni, hogy a szomszéd ugyan kölcsönadta a lyukasztót, de elmondása szerint nem szívesen tette, mert a panaszossal régóta haragos kapcsolatban áll, valamint elmondta, hogy a panaszos az épületben szinten mindenkivel ilyen viszonyban van, nem képes együtt élni a közösséggel, mindig kihívóan viselkedik. A rendőr közölte a panaszossal, hogy a zárat nem tudják kinyitni, azonban az ügyeleten keresztül tudnak hívni szerelőt, aki kicseréli és így be tud jutni a házba. A panaszos megkérdezte, hogy ez körülbelül mennyi időbe fog telni és az így keletkezett költségét ki fogja állni. K. R. r. törm. közölte a panaszossal, hogy nem tudja mennyi idő ez és, hogy a szerelő biztosan költséget fog felszámolni ezért, valamint, hogy feljelentést tehet a rendőrkapitányságon. A panaszos hangosan követelte, hogy kerítsék elő a tetteket és fizetessék

meg vele a kárát. A panaszos a rendőr kérdésére elmondta, hogy több haragosa is van a lépcsőházban, de bizonyítéka nincs arra, hogy ki tehetta ezt vele. A panaszos követelte, hogy oldják meg a rendőrök a zár kinyitását, fizessék is ki annak költségét, mire a rendőr közölte a panaszossal, hogy ez nem áll módjukban és ismételten felajánlotta K. R. r. törm. a szerelő értesítésének a lehetőségét, amiről ebben a formában a panaszos lemondott.

A rendőr ekkor közölte a panaszossal, hogy adatot gyűjt az épületben, a lépcsőházban lakó személyektől, hogy hallottak, tudnak-e az esettel kapcsolatban információt nyújtani. A rendőr elmondta, hogy az adatgyűjtés nem vezetett eredményre, hiszen a megkérdezett személyek nem tudtak információval szolgálni. A megtett intézkedést jelentette a rendőr a TIK ügyeletesének, aki közölte, hogy írjon rendőri jelentést az esetről, valamint tájékoztassa a sértettet, hogy a K. - i Rendőrkapitányságon tud feljelentést tenni. A rendőr elmondta, hogy eleget tett a TIK utasításának.

A rendőr a panaszos által megnevezett, vélhetően az esetért felelős személyt otthon találta, akit az adatgyűjtés során szóban meghallgatott, azonban az esettel kapcsolatban nem tudott nyilatkozni, információval szolgálni. Ez a személy elmondta, hogy volt korábban konfliktusa a panaszossal, erről azonban nem akart beszélni, és csak később a panaszoshoz visszatérve tudta meg a rendőr azt, hogy akivel az előbb beszélt a közös képviselő.

A rendőr a panaszos lakásához visszatérve tapasztalta, hogy az ő lakásával szembeni lépcsőfordulóban a lépcsőn ül és hangosan kiabál, vele szemben pedig több, a lépcsőházban lakó személy várakozik, mert nem tudnak felmenni tőle a felsőbb emeletekre. Megkérte a rendőr a panaszost, hogy húzódjon egy keveset a korlát felé, mire ő inkább a lépcső közepe felé húzódott, még jobban akadályozva a négy-öt főt a feljutásukban. A panaszos csakis többszöri rendőri kérésre tett eleget a felszólításnak. A rendőr megkívánja jegyezni, hogy több személlyel is vitatkozott a panaszos, amiből ő nem hallott mindent, tekintettel arra, hogy adatgyűjtést folytatott, továbbá kijelenti a rendőr, hogy az intézkedés ezen szakaszában nem mondta azt, miszerint őt kórházba kell vitetni. Ez a rosszullette panaszokadaskor a helyszínen érkezésekor merült fel, ekkor ezt a panaszos nem kérte, közölte a rendőrökkel ugyanis, hogy jobban van. A rendőr elmondta, hogy az emeltre feljutni kívánó személyektől sem hallott erre utalást.

A rendőr a helyszínen semmiféle iratot nem készített, hanem a TIK utasításának eleget téve később készítette el az intézkedésről az iratokat. A rendőr elmondta, hogy ez alól kivételt képez az adatgyűjtés során, a szóban meghallgatott személyek adatainak a feltárása. A rendőr közölte a panaszossal, hogy a K. - i Rendőrkapitányságon megteheti a feljelentését, valamint az intézkedéssel szemben előterjeszhető panasz lehetőségéről is tájékoztatta a panaszost. A panaszost tájékoztatták a jogairól is, aki kijelentette, hogy ha a rendőrség ennél többet nem tud tenni, akkor majd ő megy és feljelentést tesz.

K. M. r. törm. elmondta, hogy az általa és a járőrvezető által az intézkedés során tanúsított magatartás, hangnem mindvégig kultúrált volt, a panaszosnak többször is segítséget nyújtottak a helyszínen.

7) 2013. december 30-án készítette el az intézkedésről H. T. r. törm. a jelentését.

A Testület tekintettel arra, hogy a jelentés szinte szó szerint megismétli a járőrtárs jelentésében foglaltakat, így annak részletes ismertetéséről eltekint. Ami viszont új, releváns információ az az, hogy a rendőr elmondta, hogy nincs tudomása arról, miszerint a közös képviselő fia rendőr, mivel az adatgyűjtés során a meghallgatott személyek ilyen jellegű információval nem szolgáltak.

8) V. M. r. ftzls. 2014. január 4-én tette meg jelentését.

2013. november 8-án szolgálata teljesítése során, 12 óra 50 körüli időben a TIK ügyeletes utasította a szolgálatot teljesítő járőrt, hogy menjen a panaszos lakóhelyére, mivel az bejelentést tett, hogy lakása ajtaját ismeretlen elkövetők valamilyen anyaggal beragasztották. A kiérkező járőr a bejelentést leellenőrizte, amely valósnak bizonyult. A helyszíni intézkedés során – a járőrök tájékoztatása alapján – a bejelentő (panaszos) arrogáns módon követelte a kollégáktól, hogy szereljék meg a megrongált zárat, hogy betudjon jutni a lakásába. A kapott tájékoztatás során a kollégák közölték a panaszossal, hogy ők nem tudják a zárat megjavítani, sem pedig kicserélni, ezért felajánlották a szerelő helyszínre hívását, amit a panaszos elutasított. A panaszos a járőröktől megkapta a szükséges jogi felvilágosítást, akik a helyszíni adatgyűjtést követően rendőri jelentést készítettek.

V. M. r. ftzls. kijelenti, hogy a továbbiakban nem volt tudomása arról, hogy a panaszos a kapitányságon megjelent volna feljelentés megtétele céljából, illetve, hogy annak felvételét megtagadták volna.

9) 2014. január 6-án tette meg jelentését a panaszüggyel kapcsolatban Ny. Zs. r. hdny. nyomozó.

2013. november 8-án nappali forrónyomos szolgálatot látott el K. város területén. A nap folyamán, délután 3 óra körüli időben megjelent a K. - i Rendőrkapitányságon a panaszos és fia.

A panaszos kifogásolta, hogy a nap folyamán, korábban a lakcímére küldött két járőr viselkedését, valamint kérte, hogy a beragasztott zárját a rendőrség által hívott lakatos a rendőrség költségén cserélje ki. Továbbá elmondta, hogy fél a szomszédjaitól, akikkel több vitája is volt az elmúlt időszakban, és akiket több alkalommal feljelentett K. város több hatóságánál is, ezért személyi védelem alkalmazását is kérte. Ezekről egyéb, konkrét információt nem volt hajlandó közölni. R. B. r. zls. bűnügyi technikussal közösen világosították fel a panaszost a törvényben biztosított jogairól, közölték vele, hogy a rendőrség saját költségén nem cseréltetheti ki senki zárját sem, továbbá azt, hogy a személyi védelem alkalmazásának törvényes feltételei nem állnak fent. Átadták neki a Zárkulcs Kft. elérhetőségét, majd ezután távoztak a kapitányság épületéből.

A panaszos a fiával nem azért jött be a kapitányságra, hogy feljelentést tegyen, mivel rendőri kérdésre elmondta, hogy ezt előzetesen már megtette a K. - i Járásbíróságon, ahol elmondása alapján rongálás és magánlaksértés szabálysértési alakzatát állapították meg.

Ny. Zs. r. hdgy. jelenti továbbá, hogy a hölgy az interakció során mindvégig arrogánsan, a rendőrséget mind szakmai, mind erkölcsi szempontból becsúszva viselkedett, végig kifogásolható hangnemet ütött meg és szavakat használt.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) és a szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében rögzített emberi méltósághoz, illetve a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát az alábbiak szerint.

1) A panaszos sérelmezte a vele szemben intézkedő rendőrök fellépésének a módját.

a) A panaszos előadása szerint a telefonos bejelentés alapján kikerülő két rendőr nem mutatkozott be.

A rendőrség által megküldött, az intézkedésről készült jelentések nagy része azt tartalmazza, hogy a panaszosi bejelentés alapján, a helyszínre kikerülő rendőrök a panaszost napszaknak megfelelően köszöntötték, de csak H. T. r. törm. járőrvezető közölte a nevét, jelvéyszámát, valamint a bejelentés tartalmát, az intézkedés célját, majd a panaszost igazoltatta.

Az Rtv. 20. § szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

A szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályokat a Szolgálati Szabályzat 5. §-a tovább részletezi. A jogszabályhely értelmében az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. Ez a közlés akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

Jelen esetben a rendőri és a panaszosi állítás megegyezik abban, hogy a panaszos valóban csak az egyik, vele szemben intézkedő rendőr azonosító számát tudja, az intézkedés során, a szintén helyszínen tartózkodó másik rendőret nem. Tekintettel arra, hogy a panaszossal szemben egy rendőr intézkedett, ő lépett a panaszossal közvetlen kapcsolatba neki valóban be kellett mutatkoznia. A másik rendőr, aki csak az intézkedést biztosította, köszönt ugyan, de bemutatkoznia nem kellett, hiszen ő nem lépett a panaszossal közvetlenül interakcióba, így őt nem terhelte a bemutatkozásra vonatkozó kötelezettség.

Mindezek alapján, a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

b) A panaszos előadása szerint a rendőrök közölték vele, hogy elvitetik a helyi kórházba.

A panaszos beadványában elmondta, hogy amikor a rendőröket megkérte, hogy fizessék meg a kárát, vagy amennyiben ennek nem tudnak eleget tenni, kerítsék kézre azt, aki felelős ezért a tettért, és téríttessék meg vele a kárát a rendőrök mondták neki, hogy kihívnak egy szerelőt. A panaszos, amikor közölte velük, hogy nincs pénze, nem tudja kifizetni a szerelő díját, akkor a rendőr azt mondta neki, hogy „...hívok magának mentőt, elvitetem a kórházba.”

A rendőrség által adott tájékoztatásokból megállapítható, hogy a panaszos az intézkedés során feszült volt, így az intézkedés elején, amikor nem akart megnyugodni felajánlották neki, hogy elviszik a kórházba, hogy ne hogy rosszul legyen. A rendőrök visszautasítják a panaszosi kijelentést, hiszen az intézkedés, panaszos által megjelölt időpontjában, nem közölték vele ezt a mondatot. Továbbá megjegyzik, hogy az általuk tanúsított hangnem és magatartás mindvégig kultúrált volt, a panaszosnak többször is segítséget nyújtottak a helyszínen. A panaszos, miután megnyugodott végig arrogánsan beszélt velük, kötekedett a többi lakóval, amelyet mi sem támaszt alá jobban, mint hogy az otthon volt személyek meghallgatása során mindenki előadta, hogy konfliktusos, haragos viszonyban állnak a panaszossal.

Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az intézkedő rendőröktől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kultúrált fellépés. Az említett rendelkezés alapján a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

Jelen esetben a panaszosi és a rendőri előadás oly mértékben ellentmondásban áll egymással, hogy az a Testület korlátozott bizonyítási eszközeire és további bizonyítékok hiányára tekintettel nem oldható fel, **ezért a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy az intézkedő rendőrök betartották-e az Rtv. 2. § (1) bekezdésében foglaltakat, ezért a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem megállapítható.**

IV.

A Testület a vizsgálata során megállapította, hogy a panaszossal szemben intézkedő rendőrök eleget tettek a szolgálati fellépés szabályainak, amikor a panaszossal szemben intézkedő két rendőr köszönt, a panaszossal közvetlen interakcióba lépő rendőr bemutatkozott, míg a helyszínt és az intézkedést biztosító társa nem, így erre tekintettel a Testület álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült. A rendőri és a panaszosi állítás között feszülő ellentmondást a Testület, a korlátozott bizonyítási eszközeire tekintettel, nem tudta feloldani, így az, hogy a panaszosnak valóban mondta-e a két rendőr, hogy kórházba szállítják az eset összes körülményére tekintettel nem megállapítható, így a panaszos emberi méltóságához való jogának a sérelme sem megállapítható.

A Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez áttette.

Budapest, 2014. június 12.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDESZETI PANASZTESTÜLET